

בש"פ 1797/14 - מדינת ישראל נגד אמיל רפאלוב, עופר דורי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1797/14

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. אמיל רפאלוב
2. עופר דורי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י' באדר ב' תשע"ד (12.3.14)

בשם המבקשת: עו"ד רחל זוארץ-לוי

בשם המשיב 2: עו"ד משה סוחמי

החלטה

1. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפני, נחה דעתי כי יש מקום להיעתר לבקשה להארכת מעצרו של המשיב 2 (להלן: המשיב) בתשעים ימים החל מיום 21.3.2014 או עד למתן פסק דין בעניינו על ידי בית המשפט המחוזי מרכז (ת"פ עמוד 1

13-06-44877), לפי המוקדם מבין המועדים.

2. למשיב מיוחסות עבירות של סחר בסם מסוכן ונקבע על ידי בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, ומכוח החזקה שבדין – עילת מעצר. הגם שמעורבות המשיב בעבירות נשוא כתב האישום פחותה ממעורבות המשיב 1, אין להקל ראש בחומרת העבירות המיוחסות לו.

הלכה פסוקה היא, כי בדרך כלל יש להורות על מעצרו של נאשם המואשם בסחר בסמים עד לתום ההליכים נגדו ובית המשפט יחרוג מהלכה זו רק במקרים חריגים. בית משפט זה כבר קבע ביום 21.10.2013 בעניינו של המשיב, כי העובדה שלמשיב אין עבר פלילי אין בה כדי להפחית מחומרת העבירות המיוחסות לו (בש"פ 6316/13, השופט נ' הנדל).

3. הגם שאין לתלות את האשם בהתמשכות ההליכים במשיב, אתרע מזלו ועניינו מתנהל בצוותא חדא עם עניינו של המשיב 1 שביקש יותר מפעם אחת את דחיית ההליכים (פעם אחת בהסכמת ב"כ המשיב דכאן) ואף סיכל המשך התנהלות דיון מסוים שהתנהל לפי בית המשפט קמא. אכן, למרות תיקוות המבקשת, ספק רב הוא אם ניתן יהיה לקדם את התיק באופן ממשי במועדי ההוכחות שכבר נקבעו. אף על פי כן, אין בעובדה זו כדי לשנות מהחלטתי.

4. למותר לציין כי פתוחה הדרך לפני המשיב, אף כעת חיה, להציע חלופת מעצר שונה מזו שאותה הציע בשעתו (בית אימו בפתח-תקוה, בפיקוח אימו ואחותו), ובהתחשב בחלוף הזמן ובהימשכות ההליך שאין ליחסה בעקרון למשיב, בטוחני כי בית המשפט קמא יבחן הצעה זו בכובד ראש.

5. אשר על כן, הבקשה מתקבלת כמפורט ברישא.

ניתנה היום, י' באדר ב' תשע"ד (12.3.2014).

ש ו פ ט